

रथेन । वहन् हस्तः सुभगं विद्वानापसं । प्रयच्छन्तं
 पपुरिं पुण्यमच्छ । हस्तः प्रयच्छत्वमृतं वसीयः । दक्षि-
 णेन प्रतिगृभ्णीम एनत् । दातारमद्य सविता विदेय ।
 यो नो हस्ताय प्रसुवाति यज्ञं । त्वष्टा नक्षत्रमभ्येति
 चित्रां । सुभः ससं युवतिः रोचमानां ॥ ९ ॥

निवेशयन्नमृतान्मर्त्याश्च । रूपाणि पिशन् भुव-
 नानि विश्वा । तन्नस्त्वष्टा तदु चित्रा विचष्टां । तन्नक्षत्रं
 भूरिदा अस्तु मर्ह्यं । तन्नः पूजां वीरवतीः सनोतु ।
 गोभिर्नो अश्वैः समनक्तु यज्ञं । वायुर्नक्षत्रमभ्येति
 निष्ट्यां । तिग्मशृङ्गो वृषभो रोरुवाणः । समीरयन् भु-
 वना मातरिश्वा । अपहृषासि नुदतामरातीः ॥ १० ॥

तन्नो वायुस्तदु निष्ट्या शृणोतु । तन्नक्षत्रं भूरिदा
 अस्तु मर्ह्यं । तं नो देवासो अनुजानन्तु कामं । यथा
 तरेम दुरितानि विश्वा । दूरमस्मच्छत्रवो यन्तु भीताः ।
 तदिन्द्राग्नी द्युतां तद्विशिखे । तन्नो देवा अनुमदन्तु
 यज्ञं । पश्चात् पुरस्तादभयन्नो अस्तु । नक्षत्राणामधि-
 पत्नी विशिखे । श्रेष्ठाविन्द्राग्नी भुवनस्य गोपौ ॥ ११ ॥

विषूचः शत्रून्पबाधमानौ । अपशुधं नुदतामरा-
 तं । पूषा पश्चादुत पूषा पुरस्तात् । उन्मध्यतः पौर्ण-